

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **ČIBE, a.s.**, IČ: 25570048
sídlem Slušovice 520, 763 15 Slušovice
zastoupena advokátem Mgr. Karlem Nedbálkem
sídlem Slušovice 520, 763 15 Slušovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2025 č. j. MZP/2025/240/989,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Brno (dále též „ČIŽP“) ze dne 17. 3. 2025 č. j. ČIŽP/47/2025/2457 (dále též „rozhodnutí ČIŽP“), popř. požadovala alternativně upustit od potrestání či snížit uloženou pokutu.
2. ČIŽP tímto rozhodnutím pod bodem I. uznala žalobkyni vinou ze spáchání dvou přestupků na úseku zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „vodní zákon“), a to: 1) podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona, jelikož v období od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2023 v rozporu s povolením Městského úřadu Vizovice ze dne 19. 2. 2019 č. j. MUVIZ003089/2019 ŽP-PM (dále též

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

„vodoprávní povolení“), neměřila míru znečištění vypouštěných odpadních vod na odtoku z čistírny odpadních vod (dále též „ČOV“) DČB 6,3 na pozemku p. č. 1521/6 v k.ú. Slušovice do toku Dřevnice (rovněž i „vodní dílo“), tím porušila § 8 odst. 2 ve spojení s § 38 odst. 6 vodního zákona ve znění účinném do 31. 7. 2024; 2) podle § 125d odst. 1 vodního zákona, jelikož neudržovala ČOV DČB 6,3 (vodní dílo) na pozemku p. č. 1521/6 v k.ú. Slušovice v řádném stavu minimálně dne 30. 11. 2023 a dne 11. 1. 2024, kdy nebyla ČOV v provozu (nedocházelo k otáčení biodisků, biodisky nebyly pokryté vrstvou biofilmu), tím porušila § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona; za oba přestupky byla žalobkyni uložena podle § 125d odst. 8 písm. d) vodního zákona ve spojení s § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „přestupkový zákon“) úhrnná pokuta ve výši 75 000 Kč. Pod bodem II. rozhodnutí ČIŽP byla žalobkyni uložena povinnost úhrady nákladů správního řízení v částce 2 500 Kč.

3. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do následujících žalobních bodů.
4. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že se přestupků nemohla dopustit. Přestupku podle § 125d odst. 1 vodního zákona se může dopustit jen *vlastník* či *stavebník* vodního díla, z ničeho nevyplyvá, že by jím byla žalobkyně, stavebníkem byl p. M. K. V řízení doložila, že vodní dílo nebylo poškozeno, že zajistila odvoz 16 tun kalů z ČOV. O tom doložila daňový doklad č. 220101041 ze dne 25. 8. 2022 od společnosti BLAPIC s.r.o., IČ: 63490901. V přestupkovém jednání nedošlo podle žalobkyně k ohrožení bezpečnosti, majetku ani chráněných zájmů, avšak k reálnému poškození vodního díla bylo provedeno minimální dokazování. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona se může dopustit jen právnická či podnikající fyzická osoba jako *oprávněný*. Neshledává za možné, aby v jednom případě byla *vlastníkem* či *stavebníkem* vodního díla a ve druhém případě *oprávněným*, tedy aby oba přestupky byly kladeny za vinu téže osobě, když jde o přestupky jiných osob. Na uvedené upozornila v odvolání, žalovaný se k této námitce v napadeném rozhodnutí nevyjádřil.
5. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně poukazuje na to, že povolení (k vypouštění odpadních vod do vod povrchových) jí nebylo nikdy doručeno, bylo vydáno p. M. K., kterého zavazovalo jako stavebníka, což je jiný povinný/oprávněný než žalobkyně. Jelikož ji nikdo neupozornil na povinnosti spojené s ČOV, považuje za nutné, aby při převodu či přechodu majetku, s nímž je povolení spjato, dosavadní oprávněný upozornil nového nabyvatele na povinnost oznámit tuto skutečnost příslušnému vodoprávnímu orgánu ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy k převodu či přechodu došlo podle § 11 odst. 1 vodního zákona. Žalobkyně má v pronájmu jen Motel Golf Star č. p. 520 na parcele č. 1521 v k.ú. Slušovice, nikoli vodní dílo na parcele č. 1521/6. O zákonné povinnosti žalobkyně nevěděla, jejím záměrem nebylo spáchat přestupek. Nešlo o neznalost zákona, nýbrž specifických částí vodoprávního povolení. Jakmile se o povinnosti dozvěděla, vzorky odebrala. Daný skutek však nemohla spáchat pro absenci zavinění. Na uvedené upozornila v odvolání, žalovaný se k této námitce v napadeném rozhodnutí nevyjádřil.
6. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně upozorňuje, že spáchání více přestupků jí je přičítáno k tíži a za okolnost podmiňující vyšší sazbu pokuty, tj. stejná okolnost dvakrát zhoršuje její postavení. Na uvedené upozornila v odvolání, žalovaný se k tomuto v napadeném rozhodnutí nevyjádřil. Žalobkyně dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro absenci hodnocení přitěžujících a polehčujících okolností, proto i výši uložené pokuty považuje za nepřiměřenou. Hodnocení přiměřenosti pokuty ze str. 9 až 12 rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ČIŽP považuje za vadné, jelikož ČIŽP má zkoumat závažnost a rozsah pochybení a dopady na životní prostředí. Motel ani restaurace však provozovány nejsou, po ukončení nájemního vztahu p. M. K. nedošlo k obnovení podnikání v původním rozsahu. Kuchyň byla uzavřena, provoz motelu se změnil na nájemní bydlení pro firmy, v období pandemie Covid-19 klesla obsazenost i na 50 %. Objem odpadních vod byl tak malý, že je stačilo nechat vyvézt 1x ročně. Poměrování výše uložené pokuty s maximální zákonnou výší pokuty, považuje za zavádějící. Pokuta je uložena o polovinu více nad maximální výměrou pokuty za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona. Jelikož nebyl zjištěn úhyn rostlin či živočichů s dopadem na životní prostředí, je pokuta relativně přísná. ČIŽP hodnotila za přítěžující okolnost, že vodní tok Dřevnice je významným vodním tokem stanoveným vyhláškou č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků. Ve vyhlášce jsou však stanoveny povinnosti správce vodního toku, jímž žalobkyně není, proto na ni vyhláška nedopadá. Považuje za nepřipustné, aby text vyhlášky byl posuzován za přítěžující okolnost, dochází tím k rozšiřování odpovědnosti za přestupky. ČIŽP nehodnotila dosavadní bezúhonnost žalobkyně, že jde o první přestupek na úseku ochrany životního prostředí a vodního zákona. Žalobkyně mohla být jen napomenuta, či mohlo být upuštěno od správního trestu, či mohla jí být uložena pokuta při spodní hranici podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona, v rozmezí 0 – 25 000 Kč. Jelikož žalobkyně v průběhu řízení kaly vyvezla a měření prováděla, ČIŽP měla upustit od správního trestu.

7. Žalobkyně navrhla provést důkazy: rozhodnutím ČIŽP, napadeným rozhodnutím, správním spisem a smlouvou o pronájmu nebytových prostor ze dne 31. 1. 2006 uzavřenou mezi Ing. Bc. K. N. jako pronajímatelem a žalobkyní jako nájemcem.
8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl jako nedůvodnou zamítnout. Konstatoval, že ČIŽP vycházela z dostatečně zjištěného stavu věci a ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně oba přestupky spáchala. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2008 č. j. 1 As 51/2008-72, že v případě přestupku právnické osoby se jedná o objektivní odpovědnost, subjekt odpovídá za způsobený následek bez ohledu na zavinění, a naplněna byla i materiální stránka přestupku. Rozhodnutí ČIŽP obsahuje veškeré náležitosti. Ve výroku je srozumitelně uveden předmět rozhodování, kdo je uznán vinným z přestupku, komu se ukládá správní trest, kdy a kde došlo ke spáchání přestupků, a jsou zde také uvedena procesněprávní i hmotněprávní zákonná ustanovení, podle nichž správní orgán rozhodl. V odůvodnění je popsán výčet podkladů pro rozhodování, včetně zjištění a úvah správního orgánu objasňujících odpovědnost žalobkyně za porušení povinností vyplývajících z vodního zákona. Též výše pokuty byla odůvodněna se všemi známými přítěžujícími i polehčujícími okolnostmi. Případnou nepřiměřenou tvrdostí dopadu pokuty na žalobkyni se zabývala již ČIŽP.
9. Žalobkyně v replice setrvala na své žalobní argumentaci. Zdůraznila, že ve smlouvách bylo ujednání, že k vyřízení legislativy byl povinen nájemce, což byl p. M. K. a namítané vodoprávní povolení jí nebylo nikdy doručeno, o povinnostech uvedených v napadeném rozhodnutí nevěděla.
10. K jednání konanému dne 24. 4. 2026 se zástupce žalobkyně předem omluvil a souhlasil s rozhodnutím věci i bez jeho účasti. Žalovaný na své argumentaci setrval, podrobně ji u jednání zopakoval. K dotazu soudu upřesnil, že žalobkyně jako nájemce měla uzavřenou nájemní smlouvu s majitelem motelu od roku 2006, tehdy pronajala motel třetí osobě panu K., kterému bylo vydáno vodoprávní povolení dne 19. 2. 2019, a poté, co pan K. ukončil

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

činnost dne 24. 4. 2019, zůstala nájemcem motelu i ČOV od 25. 4. 2019 žalobkyně, na kterou povinnost po panu K. přešla. Žalovaný nežádal provedení důkazů.

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud neshledal žalobu důvodnou.
12. Ze správního spisu vyplývají pro věc tyto podstatné skutečnosti.
13. Dne 15. 11. 2023 přijala ČIŽP anonymní podnět k prošetření situace v Motelu Golf Start, Slušovice 520, že je zde nefunkční ČOV a kanalizace, absentuje pitná voda a netřídí se odpad.
14. Podle záznamu o úkonech předcházejících kontrole provedla ČIŽP dne 30. 11. 2023 inspekční šetření v sídle žalobkyně, tehdy kontrolované osoby, a okolních pozemcích, za účelem opatření podkladů pro uvážení případné kontroly.
15. Dne 7. 12. 2023 bylo doručeno kontrolované osobě Oznámení ČIŽP o zahájení kontroly ze dne 5. 12. 2023 na kontrolu plnění povinností podle vodního zákona a zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o odpadech“).
16. Dne 24. 1. 2024 ČIŽP požádala Městský úřad Vizovice, odbor životního prostředí, o podklady k provozování ČOV.
17. Dne 5. 2. 2024 Městský úřad Vizovice, odbor životního prostředí, písemně sdělil ČIŽP, že povolení k vypouštění odpadních vod do vodního toku Dřevnice z ČOV umístěné na pozemku parc.č. 1521/6 v k.ú. Slušovice bylo vydáno dne 19. 2. 2019 pod č. j. MUVIZ 003089/2019ŽP-PM provozovateli Motelu Golf Start p. M. K., IČ: X. Jmenovaný jim poté dne 24. 4. 2019 sdělil, že provozování jmenovaného motelu a s ním i spojené užívání stavby ČOV mu bylo ukončeno. Upozornil na § 11 odst. 1 zákona o vodách, podle něhož práva a povinnosti vyplývající z vodoprávního povolení spojně s vlastnictvím pozemků či staveb, přecházejí na jejich nabyvatele, pokud tyto pozemky či stavby budou i nadále sloužit účelu povolení. Dále uvedl, že povolení stavby ČOV bylo vydáno rozhodnutím ONV Zlín dne 21. 3. 1990 pod č. j. VLHZ 625/82/90-VV a k povolení k užívání stavby ČOV bylo vydáno kolaudační rozhodnutí Okresního úřadu Zlín dne 24. 6. 1991 č. j. ŽP-2423/147/91-Vv. K uvedenému připojil přílohy: 1) rozhodnutí o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových ze dne 19. 2. 2019 (tj. vodoprávní povolení), 2) sdělení o výmazu jména M. K. v souvislosti s Motelem Golf Start ze dne 30. 8. 2019, 3) kopii nákresu z katastrální mapy s označeným místem vypouštění, 4) kolaudační rozhodnutí ze dne 24. 6. 1991 a 5) rozhodnutí o povolení ČOV ze dne 21. 3. 1990. Z vodoprávního povolení ze dne 19. 2. 2019 vyplývá, že povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, které spočívá ve vypouštění předčištěných odpadních vod z ČOV typu DČB 6,3 do vodního toku Dřevnice bylo vydáno na 10 let navrhovateli p. M. K. za podmínek v něm stanovených, který podal dne 28. 12. 2007 žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových na pozemku parc. č. 696/255 v k.ú. Slušovice. Účastníkem správního řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu byl JUDr. Ing. K. N., Ph.D. a Povodí Moravy, s. p. (viz str. 3). Ze sdělení o výmazu jména M. K. v souvislosti s Motelem Golf Start ze dne 30. 8. 2019 vyplývá, že Městský úřad Vizovice obdržel dne 24. 4. 2019 od p. M. K. sdělení, že k 1. 9. 2017 mu bylo „ukončeno provozování motelu ve Slušovicích a s tím spojené užívání stavby ČOV, se kterou je spojeno povolení k nakládání s vodami, a to na základě výpovědi od vlastníka stavby a žádá o vymazání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

jeho jména v souvislosti s motelem Golf Start ve Slušovicích včetně ČOV“. Městský úřad Vizovice dále upozornil v souvislosti s § 11 odst. 1 vodního zákona, že práva i povinnost vyplývající z vodoprávního povolení přecházejí na vlastníka stavby, popř., uživatele, kteří mají i oznamovací povinnost do 2 měsíců. Uvedené sdělení bylo zasláno p. M. K. a dáno na vědomí JUDr. Ing. K. N., Ph.D (vlastníku). Podle katastrální mapy je na jediném pozemku objekt motelu (parc. č. 1521/1) a ČOV (parc. č. 1521/6), od sebe nejsou odděleny žádným dělicím prvkem. Podle kolaudačního rozhodnutí ze dne 24. 6. 1991 bylo povoleno Družstevnímu agrokombinátu Slušovice užívání stavby ČOV za podmínek v něm stanovených. Podle rozhodnutí o povolení ČOV ze dne 21. 3. 1990 byla povolena ČOV podnikovému institutu vzdělávání Slušovice – dodatečné povolení k vypouštění odpadních vod do povrchového toku, povolení ke stavbě vodního díla a současně povolení zkušebního provozu ČOV. V odůvodnění se uvádí, že ČOV podnikového institutu vzdělávání ve Slušovicích byla neoprávněně povolena odborem výstavby MNV Slušovice, přestože její povolení spadá do kompetence odboru ONV Zlín, neboť se jedná o vodní dílo. Vypouštění odpadních vod ze sociálního zařízení tohoto institutu do řeky Dřevnice nebylo povoleno. Odbor ONV Zlín posoudil žádost o dodatečné povolení nakládání s vodami, spočívající ve vypouštění odpadních vod do Dřevnice a stavbu díla a neshledal námitky proti stavbě vodního díla, proto ČOV povolil a současně povolil její zkušební provoz.

18. Podle záznamu o kontrolních úkonech ze dne 19. 2. 2024 provedla ČIŽP dne 11. 1. 2024 kontrolu u kontrolované osoby.
19. V protokolu o kontrole ze dne 19. 3. 2024 č. j. ČIŽP/47/2024/ 392 doručeném kontrolované osobě dne 21. 3. 2024 (dále též „*protokol o kontrole*“) ČIŽP popsala kontrolní zjištění. Uvedla, že kontrolovaná osoba provozuje celoročně Motel Golf Start na adrese č. p. 520, Slušovice, který se nachází poblíž dostihového závodiště. V třípodlažním objektu jsou 3 kanceláře a 25 pokojů, které se sestávají z max. 2 lůžek, kuchyňky a sociálního zařízení. Pokoje společnost pronajímá jiným společnostem (právníckým osobám), ty zde ubytovávají své zaměstnance. V objektu není prováděna centrální příprava jídel, na jednotlivých pokojích jsou malé kuchyňky. Odpadní vody jsou z objektu vypouštěny přes diskovou ČOV provozovanou kontrolovanou osobou. V době kontroly na místě dne 11. 1. 2024 nebyla ČOV v provozu, nedocházelo k otáčení biodisků, biodisky nebyly pokryté vrstvou biofilmu, za daného stavu lze usuzovat, že ČOV nebyla v provozu dlouhodobě. V blízkosti ČOV je umístěna revizní šachta s uzávěrem. Kontrolovaná osoba nepředložila při kontrole povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, a ani žádný jiný doklad k ČOV (např. kolaudační souhlas, rozhodnutí o povolení stavby apod.). Nebyl předložen ani provozní řád k tomuto zařízení. Za kontrolované období od 1. 1. 2021 do 11. 1. 2024 byla kontrolovanou osobou předložena 1x faktura (daňový doklad č. 220101041) vystavená společností BLAPIC s.r.o. dne 25. 8. 2022 za vývoz septiku kombinovaným vozem (CZ-CPA 37, 00, 12) včetně likvidace jeho obsahu na ČOV Otrokovice 16 t (kat. č. 20 0304 Kal ze septiků a žump).
20. Poté, co ČIŽP po kontrolované osobě požadovala protokoly o rozborech vzorků odpadních vod odebraných na odtoku z ČOV v letech 2021, 2022 a 2023, kontrolovaná osoba dne 5. 3. 2024 zaslala ČIŽP protokol o zkouškách č. 30731/2024 ze dne 29. 2. 2024 a protokol o odběru vzorku ze dne 29. 2. 2024. V protokolech jsou uvedeny podmínky odběru vzorku typu A ze dne 22. 2. 2024 na odtoku z ČOV kontrolovanou osobou a výsledek rozboru tohoto vzorku odpadní vody. Vzorek byl odebrán poté, co kontrolované osobě byl doručen záznam o kontrolních úkonech o kontrole provedené na místě dne 11. 1. 2024. Vzorky odpadních vod na odtoku z ČOV kontrolovanou osobou od 1. 1. 2021 do 11. 1. 2024 nebyly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

provedeny, nebyly ani předloženy žádné písemnosti, z nichž by bylo zřejmé, že kontrolovaná osoba prováděla kontrolu kvality vypouštěných odpadních vod na odtoku z ČOV objektu Motel Golf Start do toku Dřevnice podle vodoprávního povolení (ze dne 19. 2. 2019 č. j. MUVIZ 003089/2019 ŽP-PM).

21. Dne 2. 4. 2024 podala kontrolovaná osoba proti protokolu o kontrole námitky.
22. K protokolu o kontrole vyhotovila ČIŽP dodatek ze dne 2. 7. 2024 č. j. ČIŽP/47/2024/6420, který se týkal zjištění ve vztahu k zákonu o odpadech.
23. Dne 18. 7. 2024 podala kontrolovaná osoba námitky proti dodatku k protokolu o kontrole.
24. Příkazem ze dne 2. 12. 2024 č. j. ČIŽP/47/2024/11642 uložila ČIŽP kontrolované osobě pokutu ve výši 75 000 Kč za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. c) a § 125d odst. 1 vodního zákona (dále též „příkaz“). Proti příkazu podala kontrolovaná osoba dne 4. 12. 2024 odpor.
25. Dne 13. 1. 2025 ČIŽP pod č. j. ČIŽP/47/2025/404 vyzvala kontrolovanou osobu k doložení smlouvy o nájmu prostor sloužícího k podnikání či obdobného dokumentu, na jehož základě provozuje Motel Golf Start. Výzva byla doručena kontrolované osobě dne 15. 1. 2025.
26. Dne 20. 1. 2025 kontrolovaná osoba doložila ČIŽP Smlouvu o pronájmu nebytových prostor ze dne 31. 1. 2006 uzavřenou mezi pronajímatelem Ing. Bc. K. N., nar. 19. 10. 1956, bytem Vývoz 363, 760 01 Zlín jako fyzickou osobou a nájemcem, kontrolovanou osobou (dále též „Smlouva“). Jejím předmětem je pronájem Motelu Golf Start č. p. 520, Slušovice, na parcele č. 1521. V čl. II. bodu 1. Smlouvy je uvedeno: „*Pronajímatel odevzdá nájemci nebytové prostory a zařízení ve stavu, s kterým je nájemce obeznámen ke smluvnímu užívání*“. V čl. II. bodu 2. Smlouvy je uvedeno: „*Pronajímané nebytové prostory a zařízení bude nájemce užívat pro výkon činnosti, kterou si sám legislativně vyřídí. Nájemce může pronajaté prostory a zařízení pronajmout třetí osobě*“. V čl. II. bodu 3. Smlouvy je uvedeno: „*Nájemce bude pečovat o pronajatou nemovitost a zařízení péčí řádného hospodáře, bude provádět běžnou údržbu, revize a prohlídky zařízení na své náklady*“. V čl. II. bodu 8. Smlouvy je uvedeno: „*Vyřízení legislativy potřebné k provozování činnosti v pronajatém zařízení je věcí nájemce, včetně všech revizních zpráv*“. Smlouva je podle čl. IV. bodu 1. uzavřena „na dobu neurčitou od 1. 2. 2006“.
27. Rozhodnutím ČIŽP (ze dne 17. 3. 2025 č. j. ČIŽP/47/2025/2457) byla kontrolovaná osoba uznána vinnou dvěma přestupky popsány pod bodem 2. tohoto rozsudku. V odůvodnění rozhodnutí ČIŽP uvedla, že podle Smlouvy nájemce si sám vyřídí legislativu potřebnou k provozování činnosti v pronajatém zařízení, včetně revize zařízení, a též může pronajaté prostory a zařízení pronajmout třetí osobě. Dále uvádí: „*Společnost ČIBE, a.s. na základě tohoto bodu pronajala objekt Motelu Golf Star panu M. K.*“, který v kontrolovaném období nebytové prostory neužíval. V kontrolovaném období je za likvidaci odpadních vod odpovědná kontrolovaná osoba, která předložila fakturu za odvoz 16 t kalů ze dne 25. 8. 2022, což je podle ČIŽP dokladem, že kontrolovaná osoba je plně odpovědná za provoz ČOV, je povinna plnit povinnosti podle vodního zákona, a udržovat ČOV v řádném stavu, tedy řídit se povinnostmi podle povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Dále ČIŽP konstatovala, že žádost o povolení k vypouštění odpadních vod z ČOV byla podána dne 28. 12. 2007 p. M. K. Účastníkem řízení o povolení k vypouštění odpadních vod byl také JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA, jako fyzická osoba vlastníci pozemky a stavby objektu Motelu Golf Star. Jmenovaný je současně od vzniku kontrolované osoby předsedou její správní rady, a od r. 2014 předsedou představenstva kontrolované osoby. Vedení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

kontrolované osoby bylo tudíž obeznámeno s existencí žádosti o povolení k nakládání s vodami spočívající ve vypouštění odpadních vod z ČOV do vod povrchových v k.ú. Slušovice vydaného Městským úřadem Vizovice. Dále uvedla, že podle zjištění ČIŽP v kontrolovaném období činil odběr podzemní vody ze studny na pozemku p. č. 1521/5 v k.ú. Slušovice, což je jediný zdroj vody pro areál motelu, 2 000 m³ za rok 2022 a 1 900 m³ za rok 2023. Vývoz 16 t kalů z ČOV provedený v roce 2022, který kontrolovaná osoba doložila, nemůže představovat doklad o likvidaci veškerých odpadních vod z areálu motelu za kontrolované období, a nezahrnuje množství odpadních vod produkovaných v roce 2023. Výši pokuty 75 000 Kč považuje ČIŽP v daném případě za přiměřenou, zejména s ohledem na nevykázanou řádnou likvidaci velkého množství odpadních vod vzhledem k odebrané vodě v letech 2022 (2 000 m³) a 2023 (1 900 m³). Proti tomuto rozhodnutí podala kontrolovaná osoba odvolání.

28. Napadeným rozhodnutím (ze dne 11. 7. 2025 č. j. MZP/2025/240/989) žalovaný odvolání kontrolované osoby zamítl a rozhodnutí ČIŽP potvrdil.
29. Městský soud v Praze posoudil věc následovně:
30. *V prvním a druhém žalobním bodu, které soud vypořádá společně, jelikož spolu souvisí, žalobkyně namítá, že není vlastníkem ani stavebníkem vodního díla (ČOV), nemohla se proto dopustit přestupku podle § 125d odst. 1 vodního zákona.*
31. *Podle § 125d odst. 1 vodního zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nebo stavebník vodního díla dopustí přestupku tím, že neudrží vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b).*
32. *Přestupku podle § 125d odst. 1 vodního zákona se může podle výše citovaného znění předmětného ustanovení dopustit buď vlastník anebo stavebník vodního díla, a to jako právnická nebo podnikající fyzická osoba. Skutková podstata přestupku tedy vymezuje jeho potenciálního pachatele jako tzv. zvláštní subjekt (viz § 12 přestupkového zákona).*
33. *Pro posouzení odpovědnosti žalobkyně za daný přestupek soud vycházel ze správního spisu, podle kterého bylo Smlouvou doloženo, že žalobkyně ode dne 1. 2. 2006 dosud na základě uzavřené Smlouvy s vlastníkem Ing. Bc. K. N. jako pronajímatelem, provozuje Motel Golf Start č. p. 520 ve Slušovicích, a to „nebytové prostory a zařízení“ s tím, že si sama „legislativně vyřídí“ pronajímané nebytové prostory a zařízení pro výkon činnosti. Uvedené není sporné.*
34. *K tomuto bylo Městským úřadem Vizovice (rozhodnutí zaslaná ČIŽP jsou popsána pod bodem 17. tohoto rozsudku) doloženo, že ze sdělení Městského úřadu Vizovice ze dne 5. 2. 2024 a z odůvodnění vodoprávního rozhodnutí (19. 2. 2019) vyplývá, že dne 28. 12. 2007 podnikající fyzická osoba p. K., IČ: X, který tehdy provozoval Motel Golf Start (namísto žalobkyně jako třetí osoba ve smyslu čl. II. bodu 2. věta druhá Smlouvy), požádal Městský úřad Vizovice o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových na pozemku parc. č. 696/255 v k.ú. Slušovice. Jemu také vodoprávní povolení bylo za tímto účelem vydáno. Ačkoli dva měsíce poté dne 24. 4. 2019 p. K. sdělil Městskému úřadu Vizovice, že mu bylo „ukončeno provozování motelu ve Slušovicích a s tím i spojené užívání stavby ČOV, se kterou je spojeno povolení k nakládání s vodami, a to na základě výpovědi od vlastníka stavby“, uvedené pro žalobkyni na věci nic nemění. Soud vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně v době, kdy p. K. jako podnikatel provozoval jmenovaný motel, jej provozoval na základě skutečnosti, že žalobkyně byla oprávněna (podle Smlouvy od 1. 2. 2006) jemu jako třetí osobě motel se zařízením pronajmout. Tímto zařízením je myšleno i vodní dílo, které bylo*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

určeno výlučně pro motel jako ČOV, k jinému účelu ČOV nesloužila, což je zřejmé z podkladů o jejím povolení (viz bod 17. tohoto rozsudku). Je třeba zdůraznit, že se tomu stalo v době, kdy žalobkyně kontinuálně od 1. 2. 2006 dosud má motel v nájmu. V době, kdy Smlouva byla podepsána (31. 1. 2006), ještě ČOV nebylo uděleno vodoprávní povolení (19. 2. 2019). Z tohoto důvodu ve Smlouvě nemohla ČOV být ještě uvedena. Stavebníkem vodního díla v té době byl p. K., po něm se jím stala žalobkyně, neboť na ni, jako provozovatelku motelu a ČOV přešla práva a povinnosti z vodoprávního povolení, o které p. K. žádal až poté (dne 28. 12. 2007), co žalobkyně uzavřela s pronajímatelem Smlouvu (dne 31. 1. 2006). Pronajímatelem motelu byl přitom JUDr. Ing. K. N., Ph.D., MBA, který byl jako jeho vlastník účastníkem původního správního řízení o žádosti o vydání vodoprávního povolení, jak je zřejmé ze str. 3 tohoto vodoprávního povolení, kde je jako účastník jmenován. Současně totožný JUDr. Ing. K. N., Ph.D., MBA, který je pronajímatelem motelu a jeho zařízení, je podle volně přístupného výpisu z obchodního rejstříku žalobkyně od jejího založení dne 20. 7. 1999 předsedou představenstva žalobkyně do 16. 9. 2014, od 16. 9. 2014 statutárním ředitelem žalobkyně do 1. 1. 2021, a současně od 16. 9. 2014 předsedou správní rady žalobkyně, dosud a rovněž kontinuálně po celou dobu od vzniku žalobkyně až dosud toliko on za žalobkyni byl oprávněn jednat. Podle katastrální mapy je zřejmé, že objekt motelu se nachází v krátké blízkosti ČOV na jednom celistvém pozemku, od sebe nejsou ničím oddělené. Žalobkyně též od počátku sídlí na adrese Slušovice 520, Motel Golf Start. Z konstatovaných důvodů, které soud hodnotí ve vzájemných souvislostech, shledal soud, že na žalobkyni přešla po p. K. práva a povinnosti vyplývající z vodoprávního povolení, které bylo vydáno výlučně pro účel spojený s užíváním jmenovaného motelu, ve smyslu § 11 odst. 1 vodního zákona. Námitce, že se žalobkyně přestupku nemohla dopustit, soud proto nemohl přisvědčit.

35. Uvedenou otázkou se zabývalo rozhodnutí ČIŽP na str. 7 a 8, kde ČIŽP uvedla i skutečnost, že žalobkyně doložila jedinou fakturu shora zmiňovanou za odvoz 16 t kalů, k čemuž soud doplňuje, že se tomu tak stalo až poté, co k takovému jednání byla žalobkyně vyzvána, a ohledně měření učinila tak toliko za aktuální období, přičemž za předchozí kontrolovaná období k měření znečištění vypouštěných odpadních vod na odtoku z ČOV nic nedoložila. Napadené rozhodnutí se nastolenou otázkou zabývalo na str. 6, na úvahy správních orgánů, byť jsou stručné, soud odkazuje.
36. Soud v této souvislosti upozorňuje i na § 126 odst. 1 vodního zákona, podle kterého *pokud se v tomto zákoně užívá pojem „vlastník“ nebo „nabyvatel“, rozumí se jím i ten, komu svědčí právo hospodaření. Pokud vlastník přenesl práva nebo povinnosti, jichž se příslušné ustanovení týká, na uživatele, hledí se na něj jako na vlastníka.* Vodní zákon uvedeným ustanovením rozšiřuje okruh osob, které mohou být považovány za „vlastníky“ vodního díla pro účely vodního zákona, nad rámec úzkého vymezení pojmu vlastnického práva. Také může jít o osoby, jejichž právo užívat vodní dílo (a s tím spojené povinnosti, včetně veřejnoprávních) je odvozeno od vlastníka tím, že je na ně vlastník dočasně či trvale, závazkově či věcně právně přenesl. Úvaha ohledně přenesení práv na žalobkyni je uvedena v rozhodnutí ČIŽP na str. 8 a v napadeném rozhodnutí na str. 6. Soud též odkazuje na Smlouvu, viz bod 26. tohoto rozsudku ohledně přenosu povinností z vlastníka na nájemce. I z tohoto důvodu se žalobkyně svých povinností nemůže zprostit. Soud dodává, že pokud by nebyla uzavřena Smlouva, pak poté, co p. K. již nebyl povinným z vodoprávního povolení, by tato povinnost přešla na vlastníka. Jelikož však byla a je uzavřena Smlouva, práva a povinnosti z vodoprávního povolení přešla na žalobkyni, provozovatelku motelu.

37. Žalobkyně dále tvrdí, že nedošlo jejím jednáním k ohrožení bezpečnosti, majetku ani chráněných zájmů a vodní dílo nebylo poškozeno, k čemuž bylo provedeno minimum dokazování.
38. K uvedenému se soud ztotožňuje s rozhodnutím ČIŽP ze str. 9, neboť žalobkyně, která s motelem provozuje i ČOV, objektivně odpovídá bez ohledu na následek. To znamená, že žalobkyně odpovídá za způsobený škodlivý následek bez ohledu na to, zda k němu došlo zaviněním (úmysl či nedbalost), přičemž vodní zákon nestanoví liberační důvody (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2006 č. j. 4 As 37/2004-78). Není vyžadován úmysl odpadní vody vypustit, ani vědomí takové skutečnosti nebo aktivní činnost. V konceptu objektivní odpovědnosti se projevuje také smysl a účel vodního zákona, kterým je ochrana vod. I když žalobkyně tvrdí, že bylo k poškození učiněno minimální dokazování, vadný stav ČOV vyplývá ze správního spisu, z šetření ČIŽP a jejího protokolu, závěry zde učiněné ničím konkrétním žalobkyně nespornuje a ani blíže neuvádí, v čem konkrétním shledává pochybení správních orgánů. Tvrzení žalobkyně, že doložila nepoškození vodního díla, soud nemohl z ničeho ověřit, jelikož žalobkyně nezmiňuje, na základě, jaké skutečnosti doložila, že vodní dílo nepoškodila. Protokol o odběru vzorku a protokol o zkouškách žalobkyně doložila až na výzvu dne 5. 3. 2024. Pokud tím žalobkyně má na mysli daňový doklad o odvozu 16 tun kalů z ČOV, pak z jeho obsahu žalobkyní tvrzené nevyplývá, daňový doklad je za „vývoz septiku...včetně likvidace na ČOV“.
39. Soud ověřil, že v odporu proti příkazu žalobkyně namítala, že není vlastníkem ani stavebníkem vodního díla (ČOV), proto nemohla přestupek podle § 125d odst. 1 vodního zákona spáchat. ČIŽP na uvedenou argumentaci reagovala na str. 7-8 rozhodnutí, že „podle smlouvy o pronájmu nebytových prostor ze dne 31. 1. 2006 je předmětem pronájmu Motel Golf Star č. p. 520 ve Slušovicích, na parcele 1521 v k.ú. Slušovice. Výše uvedená ČOV DČB 6,3 nacházející se na pozemku 1521/6 v k.ú. Slušovice byla podle kolaudačního rozhodnutí postavena výhradně pro tuto nemovitost (dřívější název kontrolovaného objektu byl „Institut vzdělávání Slušovice“) a není na ni napojen žádný jiný objekt ani jiný producent odpadních vod. Ve smlouvě o pronájmu je v bodu 2 uvedeno, že „Pronajímané nebytové prostory a zařízení bude nájemce užívat pro výkon činnosti, kterou si sám legislativně vyřídí. Nájemce může pronajaté prostory a zařízení pronajmout třetí osobě“. Společnost ČIBE, a.s. na základě tohoto bodu pronajala objekt Motelu Golf Star panu M. K., který následně v roce 2007 požádal o vydání povolení k vypouštění odpadních vod z ČOV DČB 6,3 v k.ú. Slušovice. Dále je ve smlouvě o pronájmu nebytových prostor v bodu 3 uvedeno, že „Nájemce bude pečovat o pronajatou nemovitost a zařízení péčí řádného hospodáře, bude provádět běžnou údržbu, revize, prohlídky zařízení na své náklady.“ Dále obviněný předložil fakturu – daňový doklad č. 22010041 vystavený společností BLAPIC s. r. o. (IČO: 63490901) dne 25. 8. 2022 společnosti ČIBE, a.s. za odvoz 16 t kalů z ČOV DČB 6,3. Výše uvedené skutečnosti jsou podle ČIŽP dokladem o tom, že obviněný, tedy společnost ČIBE, a.s., je plně odpovědný za provoz ČOV DČB 6,3, v k.ú. Slušovice a je povinen plnit povinnosti dané vodním zákonem v souvislosti s provozem ČOV DČB 6,3, a to konkrétně udržovat čistírnu odpadních vod (vodní dílo) v řádném stavu a při jejím provozování se řídit povinnostmi a podmínkami uvedenými v povolení k vypouštění odpadních vod“. Totožnou námitku pak žalobkyně vznesla v odvolání, jak upozorňuje i v žalobě. Žalovaný na předmětnou odvolací argumentaci reagoval na str. 6 napadeného rozhodnutí, kde uvedl: „Podle nájemní smlouvy z 31. 1. 2006 na nebytové prostory MOTELU GOLF START č. p. 520 ve Slušovicích, na parcele č. 1521 v k.ú. Slušovice, je nájemcem obchodní společnost ČIBE, a.s. Podle bodu 8 nájemní smlouvy je vyřízení legislativy potřebné k provozování činnosti v pronajatém zařízení věcí nájemce, včetně všech revizních zpráv. V bodu 2 je uvedeno, že nájemce může pronajaté prostory a zařízení

pronajmout třetí osobě. Touto třetí osobou byl pan M. K., který však již v kontrolovaném období nebytové prostory MOTELU GOLF START neužíval. V kontrolovaném období je pak za likvidaci odpadních vod odpovědná společnost.“ V tomto ohledu tak nelze napadené rozhodnutí shledat nepřezkoumatelné, že by se žalovaný nevypořádal s odvolací argumentací žalobkyně. Z výše citovaného vyplývá, že na dotčenou námitku, kterou žalobkyně uplatnila již v odporu, reagovala nejprve ČIŽP v rozhodnutí, a následně i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Ačkoliv správní orgány výslovně nereagovaly na tvrzení uplatněné argumentace, z rozhodnutí lze seznat, jaké závěry správní orgány v tomto ohledu učinily, resp. na základě jakých skutečností dovozovaly odpovědnost žalobkyně za daný přestupek. Rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná.

40. Žalobkyně dále uvádí, že přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona se rovněž dopustit nemohla, neboť není osobou oprávněnou.
41. Podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako oprávněný dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 38 odst. 6 nezměří objem vypouštěných odpadních vod nebo míru jejich znečištění nebo výsledky měření nepředá vodoprávnímu úřadu.*
42. Podle § 8 odst. 2 vodního zákona *povolení k nakládání s vodami se vydává fyzickým nebo právníckým osobám k jejich žádosti. Fyzická nebo právnícká osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami podle odstavce 1 nebo podle předchozích předpisů (dále jen „oprávněný“) je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení.*
43. Žalobkyně tvrdí, že tímto oprávněným byl p. M. K., jemuž bylo vydáno rozhodnutí o povolení k vypouštění odpadních vod, a ten ji o povinnostech vyplývajících z rozhodnutí nikdy neinformoval.
44. Soud ověřil, že obdobnou argumentaci uplatnila žalobkyně již v odporu a následně v podaném odvolání. ČIŽP na ni reagovala na str. 9 rozhodnutí následovně: *„Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod z ČOV DČB 6,3 v k.ú. Slušovice byla dne 28. 12. 2007 podána panem M. K. (nikoliv tedy, jak obviněný mylně uvádí, žádost o ‚povolení stavby ČOV DČB 6,3‘ stavebníkem ČOV DČB 6,3 byl podle kolaudačního rozhodnutí ze dne 24. 6. 1991, č. j. ŽP 2423/147/1991-Vv podána Družstevním agrokombinátem Slušovice). Účastníkem řízení o povolení k vypouštění odpadních vod byl také JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA, jako fyzická osoba vlastníci pozemky a stavby objektu Motelu Golf Star. JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA je ale také zároveň od vzniku společnosti předsedou správní rady, resp. předsedou představenstva (do roku 2014). Z uvedeného lze tedy dovodit, že vedení společnosti ČIBE, a.s. bylo obeznámeno s existencí žádosti o povolení k vypouštění, resp. s rozhodnutím o povolení k vypouštění do vod povrchových pro ČOV DČB 6,3 v k.ú. Slušovice vydaného MěÚ Vizovice“. Žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí uvedl: „Podle nájemní smlouvy z 31. 1. 2006 na nebytové prostory MOTELU GOLF START č. p. 520 ve Slušovicích, na parcele č. 1521 v k.ú. Slušovice, je nájemcem obchodní společnost ČIBE, a.s. Podle bodu 8 nájemní smlouvy je vyřízení legislativy potřebné k provozování činnosti v pronajatém zařízení věcí nájemce, včetně všech revizních zpráv. V bodu 2 je uvedeno, že nájemce může pronajaté prostory a zařízení pronajmout třetí osobě. Touto třetí osobou byl pan M. K., který však již v kontrolovaném období nebytové prostory MOTELU GOLF START neužíval. V kontrolovaném období je pak za likvidaci odpadních vod odpovědná společnost. Podle zjištění ČIŽP byla žádost o povolení k vypouštění odpadních vod z ČOV DČB 6,3 v k.ú. Slušovice do vodního toku Dřevnice v řkm 27,97 podána dne 28.12.2007 panem M. K. Stavebníkem ČOV DČB 6,3 byl podle kolaudačního rozhodnutí čj. ŽP 2423/147/1991-Vv ze dne 24. 6. 1991 Družstevní agrokombinát Slušovice. Účastníkem řízení o povolení k vypouštění*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

odpadních vod byl také JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA, jako fyzická osoba vlastníci pozemky a stavby objektu Motelu Golf Star. JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA je ale také zároveň od vzniku společnosti předsedou správní rady, resp. předsedou představenstva. Z uvedeného lze tedy dovodit, že vedení společnosti bylo obeznámeno s existencí žádosti o povolení k nakládání s vodami spočívající ve vypouštění odpadních vod z ČOV DČB 6,3 do vod povrchových v k.ú. Slušovice vydaného Městským úřadem Vizovice. “V tomto ohledu tak nelze napadené rozhodnutí shledat nepřezkoumatelné z důvodu, že by se žalovaný nevypořádal s odvolací argumentací, jak tvrdí žalobkyně v podané žalobě. Jak je zřejmé z výše citovaného, na dotčenou námitku, kterou žalobkyně uplatnila již v odporu, reagovala nejprve ČIŽP v rozhodnutí, a následně i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Z rozhodnutí lze seznat, jaké závěry správní orgány ve vztahu k uplatněné argumentaci učinily, resp. na základě jakých skutečností dovozovaly odpovědnost žalobkyně za daný přestupek. Rozhodnutí v této části nejsou nepřezkoumatelná.

45. Z citovaných ustanovení vyplývá, že přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona se může dopustit oprávněný, kterým je ve smyslu § 8 odst. 2 vodního zákona osoba, jež je držitelem povolení k nakládání s vodami. Skutková podstata přestupku tedy vymezuje jeho potenciálního pachatele jako tzv. zvláštní subjekt (srov. § 12 přestupkového zákona).
46. Pro určení odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona tedy bylo nutné posoudit, kdo je držitelem povolení k nakládání s vodami, tedy vodoprávního povolení, *oprávněným*.
47. ČIŽP a následně žalovaný shodně uvedli, že povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových ze dne 19. 2. 2019 č. j. 003089/2019 ŽP-PM, bylo vydáno p. M. K. Tato skutečnost vyplývá i z obsahu správního spisu, jehož součástí je předmětné rozhodnutí o povolení k vypouštění odpadních vod. Pan M. K. tedy byl osobou oprávněnou z předmětného povolení. Správní orgány přitom dovozují odpovědnost žalobkyně za spáchání předmětného deliktu, podle § 11 odst. 1 vodního zákona *práva a povinnosti vyplývající z povolení k nakládání s vodami, které bylo vydáno pro účel spojený s vlastnictvím k pozemkům anebo stavbám, přecházejí na jejich nabyvatele, pokud tyto pozemky anebo stavby budou i nadále sloužit účelu uvedenému v povolení. To platí i pro jejich uživatele po dobu užívání těchto pozemků nebo staveb v rozsahu, který odpovídá rozsahu práv uživatele k nim, vyplývajícího ze vzájemného vztahu mezi vlastníkem a tímto uživatelem. Nabyvatelé těchto pozemků anebo staveb, případně jejich uživatelé, jsou povinni oznámit vodoprávnímu úřadu, že došlo k převodu nebo přechodu pozemku nebo stavby, s nimiž je povolení k nakládání s vodami spojeno, a to do 2 měsíců ode dne jejich převodu nebo přechodu, případně vzniku práv k jejich užívání.*
48. ČIŽP zmiňuje § 11 odst. 1 vodního zákona na str. 8 rozhodnutí, a dovozuje postavení žalobkyně jako osoby oprávněné na základě skutečnosti, že žalobkyně byla obeznámena „s existencí žádosti o povolení k vypouštění, resp. s rozhodnutím o povolení k vypouštění do vod povrchových pro ČOV DČB 6,3 v k.ú. Slušovice vydaného MěÚ Vizovice“ (viz výše citovaná část rozhodnutí ČIŽP). Soud doplňuje, že za podstatné ve věci považuje i hodnocení důkazů ve vzájemných souvislostech, jak je uvedeno i shora viz bod 34. a násl. tohoto rozsudku, z něhož vyplývá, že povolení z podnikající fyzické osoby p. K., tedy práva i povinnosti, přešlo na žalobkyni, která motel provozovala a provozuje ve smyslu § 11 odst. 1 vodního zákona kontinuálně od podpisu Smlouvy, a veškerá povolení si podle této Smlouvy i sama má zajistit (viz bod 26. tohoto rozsudku). Z uvedeného lze dovodit, že pokud p. K. jako třetí osoba ve smyslu čl. II. bod 2. věta druhá Smlouvy získal vodoprávní povolení, toto povolení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

plynule přešlo na žalobkyni, která podle čl. II. bod 2. věta druhá Smlouvy je zavázána k povinnostem o ve smyslu péče řádného hospodáře a podle čl. II. bodu 8. Smlouvy je zavázána k legislativnímu vyřízení předmětu nájmu, tedy i ČOV, nezbytné k chodu motelu, povolené po podpisu Smlouvy. Proto nesouhlasné tvrzení, že žalobkyně má být v jednom případě vlastníkem či stavebníkem, a ve druhém případě oprávněným, není tudíž rozhodné.

49. ČIŽP k odpovědnosti za porušení povinností uložených povolením k vypouštění odpadních vod na str. 8 rozhodnutí uvedla, že „[p]ři posuzování odpovědnosti za vypouštění odpadních vod do vodního toku v rozporu s povolením vystaveným věcně a místně příslušným vodoprávním úřadem je rozhodující, kdo je vypouští (vypustil), kdo se jich chce (chtěl) v konečném důsledku takto zbavit, tedy kdo tímto způsobem s odpadními vodami nakládá (nakládal). Také dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 110/2021 je odpovědným subjektem za vypouštění odpadních vod ten, který je v nejtěsnějším vztahu k zařízení, z něhož jsou nedovolené odpadní vody vypouštěny, tedy obvykle provozovatel, poté nájemce a teprve poté vlastník zařízení.“ Tedy, ČIŽP na jedné straně dovozuje odpovědnost za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona na základě povědomí žalobkyně o vydání povolení k vypouštění vod jiné osobě (výše citovaná str. 8 rozhodnutí ČIŽP), současně tvrdí, že je rozhodující, kdo s odpadními vodami takto nakládá. Podle ČIŽP se stále jedná o jednu a tutéž osobu, a to o žalobkyni.
50. Žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí k odpovědnosti žalobkyně za tento přestupek uvedl následující: „Podle nájemní smlouvy z 31. 1. 2006 na nebytové prostory MOTELU GOLF START č. p. 520 ve Slušovicích, na parcele č. 1521 v k.ú. Slušovice, je nájemcem obchodní společnost ČIBE, a.s. Podle bodu 8 nájemní smlouvy je vyřízení legislativy potřebné k provozování činnosti v pronajatém zařízení věcí nájemce, včetně všech revizních zpráv. V bodu 2 je uvedeno, že nájemce může pronajaté prostory a zařízení pronajmout třetí osobě. Touto třetí osobou byl pan M. K., který však již v kontrolovaném období nebytové prostory MOTELU GOLF START neužíval. V kontrolovaném období je pak za likvidaci odpadních vod odpovědná společnost. Podle zjištění ČIŽP byla žádost o povolení k vypouštění odpadních vod z ČOV DČB 6,3 v k.ú. Slušovice do vodního toku Dřevnice v řkm 27,97 podána dne 28.12.2007 panem M. K. Stavebníkem ČOV DČB 6,3 byl podle kolaudačního rozhodnutí čj. ŽP 2423/147/1991-Vv ze dne 24. 6. 1991 Družstevní agrokombinát Slušovice. Účastníkem řízení o povolení k vypouštění odpadních vod byl také JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA, jako fyzická osoba vlastníci pozemky a stavby objektu Motelu Golf Star. JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA je ale také zároveň od vzniku společnosti předsedou správní rady, resp. předsedou představenstva. Z uvedeného lze tedy dovodit, že vedení společnosti bylo obeznámeno s existencí žádosti o povolení k nakládání s vodami spočívající ve vypouštění odpadních vod z ČOV DČB 6,3 do vod povrchových v k.ú. Slušovice vydaného Městským úřadem Vizovice.“ Žalovaný dovozoval odpovědnost žalobkyně za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona shodně jako u přestupku podle § 125d odst. 1 vodního zákona na základě Smlouvy o pronájmu nebytových prostor ze dne 31. 1. 2006, a souhrnně konstatoval, že „za likvidaci odpadních vod je odpovědná žalobkyně“. Byť žalovaný nerozlišoval pojmy *oprávněný* podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona oproti pojmům *stavebník* či *vlastník* podle § 125d odst. 1 vodního zákona, resp. je nevysvětlil, na základě shora uvedeného vyplývá, že povinnosti postihly žalobkyni ve smyslu obou zákonných ustanovení vodního zákona. Soud neshledal za ekonomicky rozumné z tohoto důvodu napadené rozhodnutí rušit, když je zřejmé, že žalobkyně jako provozovatelka neměřila míru znečištění vypouštěných odpadních vod na odtoku z ČOV a současně v rozhodných dnech neudržovala ČOV v řádném stavu, kdy ČOV nebyla v provozu, což ani žalobkyně nepopírá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

51. Soud odkazuje na sdělení Městského úřadu Vizovice ze dne 30. 8. 2019, že „*Městský úřad Vizovice, odbor životního prostředí, vodoprávní úřad obdržel dne 24.04.2019 od M. K. [...] sdělení, že k 01.09.2017 bylo jemu ukončeno provozování motelu ve Slušovicích a s tím i spojené užívání stavby ČOV s kterou je spojenou povolení s nakládání s vodami a to na základě výpovědi od vlastníka stavby a žádá o vymazání jeho jména v souvislosti s motelem Golf Start ve Slušovicích včetně ČOV [...] v tomto konkrétním případě práva a povinnosti vyplývající z povolení vydaného Městským úřadem Vizovice, odborem životního prostředí dne 19.02.2019 pod č.j. MUVIZ 003089/2019 přecházejí na vlastníka stavby, popř. nového uživatele. Oznamovací povinnost o převodu nebo přechodu dotčeného pozemku nebo stavby mají vlastníci stavby, popřípadě noví uživatelé, a to ve lhůtě do 2 měsíců ode dne jejich převodu nebo přechodu, případně vzniku práv k jejich užívání*“. Součástí správního spisu je také sdělení Městského úřadu Vizovice, odboru životního prostředí ze dne 5. 2. 2024, podle kterého jmenovaný úřad neobdržel informaci o převodu nebo přechodu pozemku nebo stavby, s nimiž je povolení k nakládání spojeno.
52. Z uvedeného vyplývá, že ačkoli žalobkyně tvrdí, že jí nebylo doručeno vodoprávní rozhodnutí, musela si být na základě shora konstatovaných okolností vědoma své povinnosti vůči správním orgánům. Není nutné, aby někdo (kdokoliv) žalobkyni na její povinnosti zvláště upozorňoval. Jako osoba podnikající s motelem, k němuž přináleží ČOV, která se nachází na stejném prostoru, a o kterém žalobkyně věděla, resp. musela vědět, odpovědnosti za toto vodní dílo se nemůže zprostit. I když tvrdí, že má v pronájmu „jen“ motel a nikoli vodní dílo, nelze této argumentaci vyjít vstříc. Nakládání s vodami nemůže být povoleno bez vodního díla a vodní dílo nemůže fungovat bez nakládání s vodami. Nejedná se o neznalost specifických částí vodoprávního povolení, svých povinností si žalobkyně jako provozovatelka motelu, a tudíž i ČOV, musela být vědoma, a též i skutečnosti, že p. K. žádal o vodoprávní povolení, které mu bylo i uděleno. Nelze se ztotožnit s úvahou žalobkyně, že absentovalo zavinění, jelikož žalobkyně jako kontinuální provozovatelka odpovídá objektivně za své povinnosti.
53. Soud pro úplnost dodává, že podstatnou část žalobní argumentace představuje námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
54. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6 A 63/93-22). Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo

jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

55. S ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí ČIŽP i napadené rozhodnutí posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí ČIŽP tak mohl zhojit žalovaný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Soud rovněž uvádí, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, a tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá ani účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva.
56. Soud posoudil napadené rozhodnutí optikou výše přiblížené judikatury, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. První ani druhý žalobní bod není důvodný.
57. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně namítá, že spáchání dvou přestupků jí je přičítáno k tíži dvakrát. Soud ověřil, že shodnou námitku vznesla žalobkyně již v podaném odporu a ČIŽP na ní reagovala na str. 8 rozhodnutí. Je pravdou, že na následně zopakovanou totožnou odvolací námitku žalovaný v napadeném rozhodnutí nereagoval, soud nicméně připomíná, jak uvedl již výše, že rozhodnutí ČIŽP i napadené rozhodnutí tvoří jeden celek. Pokud se prvostupňový orgán řádně vypořádal s námitkou účastníka řízení, nelze shledat napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pouze z důvodu, že na zcela totožnou, již prvostupňovým orgánem vypořádanou, námitku výslovně nereagoval odvolací orgán. ČIŽP podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona toliko aplikovala absorpční zásadu, uložila správní trest za přísněji trestaný přestupek. ČIŽP na str. 10 a 11 rozhodnutí uvádí, že přísněji trestný je přestupek podle § 125d odst. 1 vodního zákona, za který lze uložit pokutu až do 1 mil. Kč, oproti tomu za § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona lze uložit pokutu do 50 tis. Kč, uložila v rámci této zásady pokutu ve výši 75 tis. Kč. ČIŽP se na str. 8 až 12 podrobně věnovala otázce druhu a výměry trestu, žalovaný se k této otázce spoře vyjádřil na str. 7 napadeného rozhodnutí, s rozhodnutím ČIŽP se ztotožnil. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ani z tvrzeného důvodu, že správní orgány nehodnotily polehčující a přitěžující okolnosti. ČIŽP se zabývala přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi na str. 12 rozhodnutí, žalovaný se s hodnocením ČIŽP ztotožnil na str. 7 napadeného rozhodnutí. ČIŽP vysvětlila, že pokuta byla uložena v 7,5 % výši z maximální výše pokuty, při dolní hranici tak, aby neměla likvidační charakter. Ohledně vodního toku Dřevnice, že je významným vodním tokem stanoveným podle vyhlášky č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, se zabývala ČIŽP na str. 12 rozhodnutí. Žalovaný se touto otázkou nezabýval, byť ji na str. 5 napadeného rozhodnutí zmiňuje. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak k tomu přílehavě uvádí Ústavní soud, „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, ze dne 29. 3. 2013 č. j. 8 Afs 41/2012-50, ze dne 6. 6. 2013 č. j. 1 Afs 44/2013-30, ze dne 3. 7. 2013 č. j. 1 As 17/2013-50, nebo ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108). Stejně závěry se pak vztahují i k rozhodování druhostupňového správního orgánu. Městský soud v Praze v intencích ustálené rozhodovací praxe správních soudů uvádí, že žalovaný tak nemusel reagovat na každý dílčí argument žalobkyně, jeho rozhodnutí spolu s rozhodnutím ČIŽP jako celek v dané věci obstojí. Ohledně námitek k toku Dřevnice soud doplňuje, že nebylo nezbytné se touto námitkou blíže zabývat, neboť povinnost vypuštění předčištěných vod z ČOV do vodního toku Dřevnice je stanovena již ve vodoprávním povolení (ze dne 19. 2. 2019), dále vyplývá z rozhodnutí o povolení ČOV ze dne 21. 3. 1990, nebo z kolaudačního rozhodnutí ze dne 24. 6. 1991, zmíněné pod bodem 17. tohoto rozsudku. Námitky ohledně textu vyhlášky č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků jako přítěžující okolnost, jsou proto irelevantní.

58. Podle soudu se ČIŽP dostatečně věnovala otázkám spojeným s ukládáním správního trestu, tj. povahou a závažností přestupků, významem a rozsahem následku přestupků, způsobem spáchání přestupků, okolnostmi spáchání přestupků, délkou doby trvání protiprávního stavu, či po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním žalobkyně, povahou činnosti žalobkyně a přítěžujícími a polehčujícími okolnostmi, jak podrobně popsala zejména na str. 11 a 12 rozhodnutí. Dále žalobkyně namítá nepřiměřenost pokuty. S ohledem na skutečnost, že byla vyměřena za spáchání dvou přestupků, za které bylo možno uložit pokutu do 1 mil. Kč, pak výše uložené pokuty je i z pohledu soudu stále při spodní hranici, jak odůvodnila ČIŽP. Soud se neztotožnil se žalobkyní ani ohledně obecné námitek dopadu na životní prostředí. Odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídá jeho výroku. Za závadové jednání byla žalobkyně shledána vinnou, stanovené podmínky a povinnosti, které žalobkyně nedodržela, jsou popsány na str. 2 až 4 rozhodnutí ČIŽP a vlastní vypořádání námitek je uvedeno na str. 7 až 12 rozhodnutí ČIŽP. K namítané otázce provozu motelu ČIŽP se vyjádřila na str. 7 a 8 rozhodnutí, k nízké obsazenosti motelu se ČIŽP vyjádřila na str. 9 rozhodnutí i v souvislosti s majetkovou situací žalobkyně. S tímto hodnocením ČIŽP se soud ztotožňuje. Soud pro úplnost dodává, že i když žalobkyně tvrdí, že objem odpadních vod byl tak malý, že je stačilo nechat vyvézt 1x ročně, soud uvádí, že k uvedeným tvrzením žalobkyně nedoložila, že by za kontrolované období r. 2022 a r. 2023 tak za každé období minimálně 1x učinila. Za zkoumané období (2 roky) nedoložila měření, toliko doložila jediný daňový doklad o vyvezení 16 tun kalů, ze dne 25. 8. 2022. Oproti tomu ČIŽP ve svém rozhodnutí konkretizovala, kolik odpadních vod bylo vypuštěno do vodního toku, aniž by byly zkontrolovány. Proti konkrétnímu výpočtu žalobkyně však nebrojí. Kontrolou neprošly vzorky z let 2022 a 2023, odběr byl proveden až v únoru 2024, a to ještě na základě upozornění ČIŽP. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány nehodnotily její dosavadní bezúhonnost. Soud uvádí, že byť uvedené slovo rozhodnutí správních orgánů skutečně neobsahuje, z odůvodnění správních orgánů nevyplývá, že by k této skutečnosti nepřihlédly. Na str. 10 rozhodnutí ČIŽP konstatovala, že pokuta „*odpovídá závažnosti, společenské škodlivosti a okolnostem protiprávního jednání*“. Rovněž se ČIŽP zabývala otázkou druhu trestu, když na str. 10 rozhodnutí vysvětlila, proč zvolila tento druh, a nikoli napomenutí, či upuštění od správního trestu, s čímž se soud ztotožňuje. Žalobkyni nemohla

být uložena pokuta při spodní hranici podle § 125c odst. 1 písm. c) vodního zákona, byla by tím porušena absorpční zásada.

59. K návrhu žalobkyně na provedení důkazu napadeným a prvostupňovým rozhodnutím, správním spisem a smlouvou o pronájmu nebytových prostor ze dne 31. 1. 2006, tedy listinami, které jsou součástí správního spisu, soud uvádí, že písemnosti obsažené ve správním spisu jako podkladu pro rozhodování správního soudu se nedokazují (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009 č. j. 9 Afs 8/2008-117, nebo ze dne 29. 6. 2011 č. j. 7 As 68/2011-75), soud z nich, resp. ze správního spisu, vyšel.
60. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto pod výrokem I. tohoto rozsudku ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
61. S ohledem na shora uvedené soud posoudil návrh žalobkyně, aby sám přistoupil k moderaci výše pokuty, snížil ji či upustil od potrestání. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. může soud upustit od potrestání nebo uložený trest za správní delikt snížit, pakliže byl uložen trest zjevně nepřiměřený. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012 č. j. 7 As 22/2012-23, smyslem moderace není hledání ideální výše sankce, ale její korekce v případech, kdy zjevně neodpovídá obecným představám o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. Stejně tak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012 č. j. 1 Afs 1/2012-36 vyplývá, že soud koriguje jen natolik závažnou nepřiměřenost uložené sankce, která má kvalitu nezákonnosti. Jak již bylo uvedeno výše, žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 75 000 Kč, což rozhodně nevybočuje z mezí stanovených zákonem, je přiměřená okolnostem případu, závažnosti a počtu přestupků, a jako taková je způsobilá splnit svůj účel. Podmínky pro její snížení, či dokonce upuštění od jejího uložení, v této konkrétní řešené věci soud neshledal, že by byly splněny.
62. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřísluší jí právo na náhradu nákladů. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost. Rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
63. Pro úplnost soud dodává, že neshledal za nutné obesílat JUDr. Ing. K. N., Ph.D. MBA, jako případnou osobu zúčastněnou na řízení, jelikož jeho práva nejsou napadeným rozhodnutím dotčena.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. dubna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.